

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioan. Crombecii Societatis Iesv Presbyteri De Stvdio
Perfectionis Libri Dvo**

Crombecius, Johannes

Mogvntiæ, 1614

XVI. Aspirationum fontes ponuntur vndecim; adhibitis formulis ex Scriptura
sacra, sanctisque Patribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51132)

tionem comparandam. Vt autem piis a-
 is facis faciamus, hic orationum Iaculato-
 am fontes, vnde eruuntur, ponemus; addi-
 ia, quae ex Psalmis & Patribus sententiis fundendis
 sissime manifestandis: denique, quid in operibus sin-
 is depromi possit ex animo caritate accenso,
 n esse debere.

Meminerimus tamen sententias huiusmodi
 verficulos recitandos aut ruminandos esse
 & si tantummodū colloquii inter Deum & animam in-
 tati: verbaque singula librandā, perpenſa eo-
 rum significatione propria vel impropria, iun-
 gendo sententiarum verba verbis, sententias
 entis, ex quibus elicias cibum potumque
 nutriendi idoneum: praestatque vni-
 am attente, & cum sensu discutere, quam plu-
 effundere.

C A P. XVI.

*Aspirationum fontes ponuntur undecim:
 adhibitis formulis ex Scriptura sa-
 cra, sanctisque Pa-
 tribus.*

Fontes è quibus Aspiraciones istae de-
 promi possint, ac desideria inflam-
 mata tamquam tela in caelum vibrari, sunt in
 primis consideratio patriae caelestis: ad qua san-
 ctissimus Rex sic aspirat: *Vnam petii à Domino, hanc*
requiram: vt inhabitem in domo Domini omnibus
diebus vita mea: vt videam voluptatem Domini,
Psal. 83.

*Aspiratio-
 num fontes
 undecim.
 Fons. 1.
 Considera-
 tio caelestis
 Patria.
 Psal. 26.
 Psal. 83.*

& visi em templum eius. Quam dilecta tabernaculum
 tua, Domine virtutum! concupiscit & deficit anima
 mea in atria Domini. Cor meum & caro mea exultabunt
 in Deum viuum. Etenim passer inuenit sibi habitaculum
 & turtur vidum sibi, ubi ponat pullos suos. Beati qui
 habitant in domo tua, Domine: in secula seculorum
 dabitur tibi. Si obliuiscueris tui, Ierusalem: obliuisceris
 dextera mea. Adhereat lingua mea faucibus meis: ne
 meminero tui: si non proposueris Ierusalem in precibus
 latitiae meae.

Psal. 136.

Quomodo colloqui debeamus, ita D. Augustinus nobis est exemplo. Mater, inquit, Ierusalem, ciuitas sancta Dei, carissima sponsa Christi, amat cor meum, pulchritudinem tuam nimium amat mens mea. O quam decora, quam gloriosa, quam generosa tu es! Tot a pulchra es, & macula non est in te. Exulta & letare formosa filia Principis: quia in te genuit Rex speciem tuam, & amauit decorem tuum. Cuius formae praesentis filii hominum. Sed qualis est dilectus tuus ex dilecto, o pulcherrima? Dilectus meus carissimus, dilectus & rubicundus, electus ex millibus. Sicut malum est ligna siluarum, sic dilectus meus inter filios. Sicut bra illius, quem desideravi, ecce lata sedeo, & formam aureo eius dulcis gutturi meo. & paulo infra: Speciosa es, & suauis in deliciis tuis, mater Ierusalem. Nil in te tale, quale hic patimur, qualia in hac vita cernimus: non sunt in te tenebrae, aut nox, qualibet diuersitas temporum. Non lucet in te lucerna, aut splendor luna, vel iubar stellarum. Deus de Deo, lux de luce, soli iustitia semper illu- te: Agnus candidus & immaculatus lucidum & purissimum est lumen tuum. Ibi hymnidici Angelorum

Medit. c. 23

Cant. 4.

Psal. 44.

Cant. 5.

Cant. 2.

prophetarum prouidus chorus: ibi duodenus Apосто-
m numerus: ibi numerabilium Martyrum victor
ritus: ibi Confessorum sacer conuentus: ibi sancta
eres, quæ voluptates sæculi & sexus infirmitatem

Alius fons ducitur ex tædio huius vitæ mi
Tædet animam meam vitæ meæ, ait Iob. & Da-
ta misera.
Iob. 10.
Psal. 119.
Psal. 41.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est:
Iob. 10.
Psal. 119.
Psal. 41.

Heu mihi cum habitantibus Cedar, multum incola fuit
Psal. 41.

Fuerunt mihi lacryma mea panes die ac
Psal. 41.

dum dicitur mihi quotidie, Vbi est Deus tuus?
Psal. 41.

quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?
Psal. 41.

Domus vero Augustinus ita latius: Tædet me, Do-
Psal. 41.

mine, valde vitæ huius, & istius ærumnosæ peregrina-
Psal. 41.

vitæ: vitæ hac vitæ misera, vitæ caduca, vitæ incerta,
Psal. 41.

laboriosa, vitæ immunda, vitæ domina malo-
Psal. 41.

rum, Regina superborum, plena miseris & erro-
Psal. 41.

rem: quæ non est vitæ dicenda, sed mors in qua
Psal. 41.

mens singulis morimur, per varios mutabilitatis
Psal. 41.

generibus mortium: & cum per se sit
Psal. 41.

amara, vt etiam suos cæcos amatores latere
Psal. 41.

non valeat: tamen infinitam stultorum multitudi-
Psal. 41.

nis, & fructum aureo calice, quem in manu habet, potat, & pror-
Psal. 41.

ipsum inebriat. Felices illi, & ipsi rari qui familiaritatem
Psal. 41.

recusant, perfunctoria gaudia spernunt, societate
Psal. 41.

Fons 2.

Tædium vñ

ta misera.

Iob. 10.

Psal. 119.

Psal. 41.

Medit. c. 23.

Fons 3.

Desideriũ

liberatio-

nis a misera.

ria.

Psal. 141.

Psal. 41.

Zz 5 desi-

desiderat anima mea ad de, Deus. Sitiuit anima mea

ad Deum fontem viuum : quando veniam & app

rebo ante faciem Dei ? & Apostolus : Infelix ego

Rom. 7. homo, quis me liberabit de corpore mortis huius ?

Med. c.13. Diuus Augustinus : Felix anima, qua terrenis

luta corpore libera caelum petit : secura est, & non

quilla; non timet hostem, nec mortem; habet enim

sentem cernitque indefinenter pulcherrimum

num, cui seruiuit, quem dilexit, ad quem tandem

Cant. 6. ta & gloriosa peruenit. Hanc vero tanta beatorum

nis gloriam nulla dies minuit, nullus improbus

Cant. 8. auferre. Viderunt eam filia Sion, & beatissimi

dicauerunt; Regina & concubina laudauerunt

Cant. 6. dicentes: Quae est ista, quae ascendit de deserto,

affluens, innixa super dilectum suum? Quae

quae progreditur sicut aurora consurgens, pulcherrima

luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum acies

Cant. 2. ta? Quam leta exit, festinat, currit, cum dilectum

suum sibi dicentem atronitis auribus audit: Surgo

pera amica mea, speciosa mea, & veni; iam enim

ems transit, imber abiit & recessit, flores apparuerunt

in terra nostra, tempus putationis aduenit, ros

turis audita est in terra nostra, ficus protulit

Fons. 4. suos, florentes vineae dederunt odorem suum.

Amor in- 91. Fons quartus ex amore incenso in Deo

Deum. perspecta eius bonitate, oritur; de quo Dominus

Ioan. 27. trus: Domine, tu scis quia amo te: Domine, tu

Luc. 22. paratus sum & in carcerem & in mortem ire.

Ioan. 13. mam pro te ponam. & D. Paulus: Qui nos separa-

Rom. 8. bit à caritate Christi? Regius Propheta sic dicit: Veritas

Psal. 17. Diligam te, Domine, fortitudo mea. & In corde meo

Psal. 118. abscondi eloquia tua, ut non peccem tibi. & D. Augustinus: Quis

mortis, quis accepit manum meam, ut inde me educeret? Non querebam eum, & ipse quasiuit me: non vocabam eum, & ipse vocauit me. Vocasti enim me nomine tuo: intonasti de super voce grandi in interiorem aurem cordis mei, Fiat lux: & facta est lux. Gratia tibi, illuminator meus. Et conuersus sum, & videri nebras in quibus fueram, & abyssum tenebrosam in qua iacueram, & contremui, & expaui & dixi: Va, va tenebris meis, in quibus iacui: va, va cacitati illi, in qua videre non poteram lumen cæli: va, va præteritæ ignorantie mee, quando non cognoscebam te mine,

Genos. 1.

Fons. 6.

Zelus animarum.

Exed. 32.

Rom. 9.

1. Ioan. 3.

Phil. 3.

Ioan. 15.

Ioan. 10.

93. Fons sextus oritur ex ardentissimo zelum Creatori suo restituendarum zelum enim Moyses accensus exclamat, Deumque rogat: Aut dimitte eis hanc noxam; aut, si non facio, dele me de libro tuo quem scripsisti. & Paulus: Quis enim habet ego ipse anathema esse à Christo pro fratribus meis. In hoc cognouimus caritatem Dei, quando ille animam suam pro nobis posuit, & nos debemus pro fratribus animas ponere. Omnia detrimenta & arbitror ut stercora, ut Christum lucrificiamus. Maiorem hac dilectionem nemo habet, ut animam pro fratre ponat quis pro amicis suis. Bonus pastor animam suam pro ouibus suis. Quid mirum, bone Iesus, nec oues, quam à te vitam acceperunt, eam tuam restituendo restituant? Lubenter ergo impendat superimpendar pro iis, quos sanguine tuo redimisti: quæ enim maior gloria potest homini contingere, quam ut, ubi Dominus est, ibi sit seruus; & miles pro Rege vulnera multa recipiat, vitam denique gloriose profundat? Etenim

nos, vt moriamur cum eo. Qui enim ipsum con-
fessus fuerit coram hominibus, confitebitur &
se eum coram Patre suo.

Septimus fons nascitur ex desiderio Chri-
stam videndi, ac perfectæ cum eo coniunctio-
nis ineundæ. Desiderium habeo dissolui, & esse cum
Christo. Quis mihi det te fratrem meum, sugentem
lactem matris meæ, vt inueniam te foris, & deosculer
te, vt iam me nemo despiciat? Trahe me: post te cur-
ram in odorem vnguentorum tuorum. Desidero te
in illis, mi IESV; quando venies? me latum bilo.

quando facies? me de te quando saties? Nunc incipio
Christi discipulus, nihil de his, quæ videntur, desi-
derans, vt IESVM Christum inueniam. Ignis, in S. Igna-
tius, bestia, confractio ossium, membrorum diuisio, &
vultus corporis contritio, & tota tormenta diaboli in-
ueniant, tantum vt Christo fruatur. Frumentum

Christi sum, dentibus bestiarum molar, vt panis mun-
dus inueniatur. Osplendor Paternæ gloriæ, qui sedes su-
per Cherubim, & intueris abyssos, lumen veridicum,
lumen illuminans, lumen indeficiens in quem desiderant
Angeli prospicere; ecce cor meum coram te est. Non pos-
sum metiri vt sciam quantum desit mihi amoris tui
ad id quod satis est, vt currat vita mea in amplexus
tuos, nec auertatur donec abscondatur in abscondito

vultus tui: hoc tamen scio, quia male mihi est præter
te, Domine, non solum extra me, sed & in me ipso. Om-
niu enim copia quæ Deus meus non est, egestas mihi est.
Tibi itaque Domino Deo nostro semper adherere ne-
cesse habemus, vt per continuum auxilium tuum sancte
& pie & recte viuere valeamus: pondere siquidem
fragilitatis nostræ deorsum trahimur, dono autem tuo

accen-

Ioan. 12.

Matth. 10.

Fons. 7.

Desideriū

videndi

Dominum

Iesum.

Philip. 1.

Cant. 8.

Bern. inlia-

bilo.

Hieron. de

Scrip. Ec-

cles.

in S. Igna-

tio mart.

in tomo. 1.

Aug. Me-

dit. c. 18.

Dan. 3.

accendimur, & sursum ferimur, inardescimus, & nos-
 mus, ascendimus, ascensiones in corde facimus, & car-
 tamus canticum graduum, igne tuo bono inardescimus
 & imus. quoniam? sursum imus ad pacem Ter-
 lem: quoniam iucundatus sum in his qua dicta sunt
 hi, in domum Domini ibimus. Illic collocavit nos
 luntas bona: vt nihil velimus aliud, quam permanere
 illic in aeternum. Sed quia, dum sumus in corpore
 2. Cor 5. regnimur à te, Domine; non habemus hic ciuitatem
 Heb. 13. manentem, sed futuram inquirimus: nos-ter autem
 nicipatus in caelis est: ideo duce gratia tua ingrediamur dul-
 cubile cordis mei, & canto tibi amatoria, Rex meus innocens
 Deus meus gemens inenarrabiles gemitus in locis
 Psal. 118. reginationis meae, vbi cantabiles mihi facta sunt
 Fons. 8. ficationes tuae.
 Amor Dei
 in nos. 95. Fons octauus ex amoris in nos Delat
 Gen. 22. ratione ac redamandi studio profilit, & in affectu
 tissimi affectus voces prorumpit, animusque
 pe huiusmodi sententias admirabundus reamat, qui
 tit: Tolle filium tuum vnigenitum, quem diligis
 saac, & offer eum in holocaustum super vnum montem dicitur
 quem monstrauero tibi. Sic Deus dilexit mundum, vt
 Ioan. 3. lium suum vnigenitum daret: vt omnis qui credit
 eum, non pereat, sed habeat vitam aeternam.
 pter nimiam caritatem suam, qua dilexit nos, & nos
 essemus mortui peccatis, conuiuificauit nos in Christo
 Ephes. 2. & conresuscitauit, & consedere fecit in caelestibus
 CHRISTO IESU, vt ostenderet
 saeculis superuenientibus abundantes diuitias gratiae
 in bonitate super nos in CHRISTO
 Ierem. 37. s v. In caritate perpetua dilexi te; ideo attraxi
 Aug. Me- miserans. O quantum sumus tibi debitores, Domine
 dit. c. 17. mea.

nos, tanto redempti pretio, tanto saluati dono,
 tanto glorioso adiuti beneficio! quantum à nobis mise-
 rimus, amandus, benedicendus, laudandus,
 et glorificandus, qui nos sic amasti, sic sal-
 uasti, sic sanctificasti, sic sublimasti! Tibi nempe de-
 dit omne quod possumus, omne quod viuimus, omne
 quod sapimus. Sed attende, pie Pater, quem genueris Fi-
 lium, et quem redemeris seruum: hic aspice factorem,
 et despicias facturam. Amplectere serenus pastorem,
 et respice misericors allatam propriis humeris ouem.
 Ingressus dulcem Natum toto corpore extensum, cerne
 Rex meus innoxias pio manantes sanguine, et remitte pla-
 gis in locum scelera qua patrarunt manus mea. Considera i-
 nterme latus crudeli perfossam cuspide, et renoua me sa-
 tis, quem inde credo fluxisse.

Aug. Me-
 dit. c. 8. Vi-
 de & c. 15.

Ibid. c. 6.

Fons. 9.

Passio. Sal.

à uatoris.

Thren. 1.

Isaia. 50.

Psal. 21.

Fons nonus oritur ex admiratione iuxta
 affectu singulari concepto ex doloribus à
 nostro nostri causa perpeffis. O vos omnes, ex-
 amas, qui transitis per viam, attendite, et videte si
 dolor sicut dolor meus. Posui faciem meam vt pe-
 nam durissimam. Ego sum vermis, et non homo; op-
 probrium hominum, et abiectio plebis. Omnes vi-
 derunt me, deriserunt me, locuti sunt labiis, et moue-
 runt caput. Circumdederunt me vituli multi: tauri
 et boues obsederunt me: aperuerunt super me os suum,
 et sicut leo rapiens et rugiens. Sicut aqua effusus sum, et
 dispersa sunt omnia ossa mea. Factum est cor meum ta-
 mquam cera liquecens in medio ventris mei. Aruit tam-
 quam ressa virtus mea: et lingua mea adhaesit faucibus
 meis, et in puluerem mortis deduxisti me. Foderunt
 manus meas et pedes meos, dinumerauerunt omnia os-
 sa mea. Diuiserunt sibi vestimenta mea, et super
 vestem

In Offert.
Missa de
Passione.

Psal. 68.
Jerem. 12.

vestem meam miserunt sortem. Insurrexerunt in me
viri iniqui, absque misericordia quaesierunt me inter-
ficere, & non pepercerunt in faciem meam spuerunt, lac-
ceis suis vulnerauerunt me, & concussa sunt ossa
mea. Dederunt in escam meam fel, & in sitim
potauerunt me aceto. Dedi dilectam animam meam
in manu inimicorum eius: factus est mihi hereditas
quasi leo in silua. Dederunt portionem meam de fili-
bilem in desertum solitudinis. Desolatione desolata
omnis terra, quia nullus est qui recogitet corde.
Vero ne ingratus sim, sed tui memor, Domine
animam meam ad plagas tuas doloresque
uerto. Te sitio, te esurio, te desidero, ad te suspi-
rando concupisco: & sicut pupillus, benignissimi patris
tuis praesentia, flens & eiulans incessanter eius
faciem toto corde amplectitur; sic ego, non quod
debeo, sed quantum queo, memor passionis tuae,
alaparum tuarum, memor flagellorum, memor
rum tuorum, memor qualiter pro me occisus es,
ter conditus, qualiter sepultus, simul memor tu-
riosa resurrectionis & admirabilis ascensionis
mihi, quia videre non potui Dominum Angelis
humiliatum ad conuersationem hominum, ut
exaltaret ad conuersationem Angelorum; cum
offensus moriebatur, ut peccator viueret! Homo
tam admirabili, tam inestimabili pietati profes-
stupescere non merui! Cur, o anima mea, te pro
non transfigit gladius doloris acutissimi, cum fer-
posses vulnerari lancea latus tui Saluatoris, cum
re nequires violari clavis pedes & manus tui Pa-
toris, cum horrore effundi sanguinem tui Redemptoris
Vtinam cum felice Iosepho Dominum meum da-

iussim! aromatibus condissim! in sepulcro collo-
 m! vt saltem profecutus vel consecutus essem, vt
 funeri non defuisset aliquid mei obsequii!
 Fons. 10.
 Fons. 10.
 de Dei bonitate & misericordia. Sic san-
 Spes de mi-
 sericordia
 Job sperabat. Etiam si occiderit me, inquit, in
 Dei.
 sperabo. Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui
 Iob. 13.
 proprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis om-
 Rom. 8.
 tradidit illum, quomodo non etiam cum illo om-
 nobis donauit? Certus sum quia neque mors, neque
 neque creatura poterit nos separare à caritate
 Desperare vtiq; potuissim propter nimia pec-
 Aug. Med.
 ca mea, & infinitas negligentias meas, nisi Verbum
 cap. 14.
 Deus, caro fieret, & habitaret in nobis. Sed
 Ioan. 1.
 sperare iam non audeo: quia, cum inimici essemus,
 Rom. 5.
 conciliati sumus per mortem Filii tui: quanto magis
 conciliati salui facti sumus per eum! Omnis nam-
 & totius fiducia certitudo mihi est in pretioso
 sanguine eius, qui effusus est propter nos, & propter no-
 stram salutem. In ipso respiro, & in ipso confisus ad te
 venire desidero: non habens meam iustitiam, sed
 quæ est in Filio tuo Domino nostro Iesu Christo.
 in ipso IESV Christo, Domino nostro, vni-
 Medit. cap.
 uersum nostrum portio, caro & sanguis. Vbi ergo
 15.
 mea regnat, ibi me regnare credo: vbi caro mea
 glorificatur, ibi me gloriosum esse cognosco: vbi sanguis
 meus dominatur, ibi dominari me sentio: quamuis
 peccator sim, de hac communicatione gratiæ non diffi-
 dens, si peccata mea prohibent, substantia mea requi-
 sita, & si delicta mea me excludunt, natura communio
 repellit. Non enim tam imitiss est Deus, vt obliui-
 osum deum
 hominis, & non meminerit ipsius quem ipse

gestat, & quem mei causa suscepit, eius quem mei causa requirit. Mitis vero & valde benignus est Dominus Deus noster, & diligit carnem suam, membra sua, & ra sua. In ipso Deo & Domino nostro IESU Christo dulcissimo, benignissimo, atque clementissimo quo resurreximus, & iam caelos ascendimus, & in caelestibus confedimus, caro nostra nos diligit: habet autem sanguinis nostri prerogatiuam in ipso: *tem membra eius, & caro eius: ipse denique est corpus meum, ex quo totum corpus sicut scriptum est: Os meum aperui, & caro mea de carne mea! & erunt duo in vna. &: Nemo unquam carnem suam odio habuit, sed diligit eam. Mystrium hoc magni dico in Christo & in Ecclesia.*

Genes. 2.

Ephes. 5.

Fons. 11.

Desideriū

patiendi

pro Christo

Habac. 3.

98. Fons undecimus nascitur ex desiderio patiendi pro Christo, nosque ei in omnibus conformandi. Ingrediatur putredo in ossibus meis, & ter me scateat: ut requiescam in die tribulationis, & descendam ad populum accinctum nostrum. Eum non florebit, & non erit germen in vineis mentis eius: sicut in olea, & arua non adferent cibum: absint ovili pecus, & non erit armentum in praesepe meo. In Domino gaudebo, & exultabo in IESU meo. Deus Dominus fortitudo mea, & pedes meos quasi ceruorum, & super excelsa ambulabo, & ducet me victor in Psalms canentem.

Aug. Ma-

nuat. c. 15.

O anima mea, si quotidie oporteret nos tormentum ferre, si ipsam gehennam longo tempore tollerem, ut Christum in gloria sua videre possemus, & eius sociari; nonne dignum esset pati omne quod est, ut tanti boni tantaque gloria participemus? Domine hic vire, hic seca, ut in eternum

Adde dolores, sed auge patientiam. *Non Ioan. 15.*
quis maior Domino suo. Si me, ait Dominus per-
Matth. 10.
sunt. & vos persequentur: si Patrem familias
sub vocauerunt, quanto magis domesticos

Hactenus de fontibus Aspirationū, quas
 pro suo captu, desideriis, internisq; moti-
 excogitare potest. Sufficiat paradigma ali-
 quod proposuisse: nunc de breuib; orationib;
 quid dicendum.

C A P. XVII.

Orationes iaculatorie ponuntur singula sin-
gulis operibus opportuna

Quia sancti Patres leguntur actioni-
 bus suis præmississe aut etiam interse-
 re Orationes aliquas, partim ne in his exer-
 citiis nauos aliquos contraherent; partim vt
 in tribus diffidentes testatum facerent se spem
 in Dei auxilio collocare, quo inuocato
 omnia ad felicem exitum perducerent; aliquas
 breues formulas, easque breues, vt retinean-
 tur, libentiusque adhibeantur: & in pri-

Ante omnes actiones.

Psal. 69.

Deus in adiutorium meum intende; Domine ad ad-
iuuandum me festina. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui
Sancto. Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in
secula seculorum. Amen.

Aaa 2

Ad